

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, Doktori Iskola

A „TÖBB és EGY” rétegződései

A grafikai nyomhagyás, mint a közvetett képalkotói folyamat eleme,
lehetőségei a kortárs képzőművészetben és a művészetpedagógiában

Doktori értekezés

Tézisek

szerző: Jónás Péter

Témavezető: Szirtes János DLA habil

Kaposvár

2016.

Tézisek

1. *Az eredetiség fogalmát (műalkotásokban) mai, globalizált társadalmi és szociológiai életünkben egyre nehezebben definiálhatjuk.*

Jóllehet a XVIII. századi európai fogalom több esetben aktualizálható (Az eredeti alkotó kapcsolata az eredeti művel). Ezzel szemben a távol-keleti kultúrákban, (pl. Kínában és Japánban) a közösség szerepe válik elsődlegessé a nyugati társadalmak individualizmusával szemben (egyén – eredetiségre való hajlam). A műalkotás értéke – adott esetben eredetisége – nagymértékben függ a környezetétől. A reklámok és a kommunikációs médiumok egyre erősebb befolyást jelentenek a műre és a befogadóra egyaránt.

2. *A kortárs képgrafika – nemzetközi kontextust is figyelembe véve – keresi a megújulás lehetőségét.*

A mai autonóm képgrafikában jelen van a sokszorosítás hagyománya, de eredeti funkciója már nem elsődleges cél. Nagyobb szerepet kap a mű folyamatát kísérő „grafikai gesztus”. A grafika más médiumokkal összekapcsolódva próbál kiszabadulni a hagyományos kötelékéből. A digitális képek erős hatást gyakorolnak az analóg műfajok képi megjelenésére, és a hatás fordítva is megfigyelhető.

3. *Közép-kelet Európától nyugatra (pl. Franciaországban, Németországban, Hollandiában, és számos angolszász területen) a kétezres évek elejétől jellemzőbb az analóg technikák revitalizációja.*

Egyre gyakrabban használják a képgrafikát az alkalmazott grafika területén is (Egyedi készítésű könyvek, kisseriás kiadványok, plakátok stb.).

4. *Művészetpedagógiai szempontból fontossá válik a grafikai műhelygyakorlatok szerepe.*

Mindez hasznos, különösen más szakos hallgatók esetében, (fotográfia, web-designer, képanimátor stb.) akik saját szakmai zónájukból kilépve egy másik, többnyire analóg tevékenységet tapasztalnak meg. Olyan módszertani elemeket sajátítanak el, amelyekkel látásmódjukat és vizuális érzékenységüket fejlesztik (vizuális rendszerezések: képrétegek szerepe, illeszkedés, struktúrák használata, montázs, pozitív és negatív maszkolás stb.). A digitális és analóg szféra közötti kapcsolat pozitív hatásai is megjelennek a hallgatók munkáiban.

5. *Mestermunkámban belső utakat fedeztem fel.*

A mestermunka-sorozat nagy kihívás volt számomra. Kísérletet tettem arra, hogy egy képen belüli alakzatot megváltoztassak (legyen az felbontás, léptékváltás, transzformáció, reprodukálás stb.). Az alkotás folyamán nem csak technikai átalakulás zajlott le, hanem a jelentés-tartalom is formálódott.

Tehát a grafikai eljárások közötti transzformációk új közlési lehetőségeket eredményezhetnek – megváltoztatva ezzel a kép kommunikációját.